

PRESSEMEDDELELSE NR. 157/22

Luxembourg den 20. september 2022

Domstolens dom i de forenede sager C-339/20 | VD og C-397/20 | SR

Generel og udifferentieret lagring af trafikdata i et år fra den dato, hvor de er blevet registreret af operatørerne af elektroniske kommunikationstjenester, er ikke tilladt i forebyggelsesøjemed med henblik på bekæmpelse af markedsmisbrug, hvilket omfatter insiderhandel

En national retsinstans kan ikke tidsmæssigt begrænse virkningerne af en ugyldighedserklæring af nationale retsforskrifter, der foreskriver en sådan lagring.

Der er i Frankrig indledt straffesager i forhold til VD og SR for insiderhandel, hæleri i forbindelse med insiderhandel, medvirken, korruption og hvidvaskning. Disse sager udsprang af personoplysninger fra telefonsamtaler gennemført af VD og SR i forbindelse med leveringen af elektroniske kommunikationstjenester, som Autorité des marchés financiers (AMF) (finansstilsynsmyndigheden, Frankrig) havde meddelt undersøgelsesdommeren efter en undersøgelse, som AMF havde afviklet.

VD og SR iværksatte for kassationsdomstolen i Frankrig appel af to domme afsagt af appeldomstolen i Paris, for hvilken de påberåbte sig Domstolens praksis ¹ for at anfægte den omstændighed, at AMF med henblik på indsamlingen af de nævnte data havde støttet sig på nationale bestemmelser, som for det første var uforenelige med EU-retten, for så vidt som de foreskrev en generel og udifferentieret lagring af forbindelsesdata, og for det andet ikke fastsatte nogen begrænsning for AMF's efterforskeres beføjelse til at indhente de lagrede data.

Ved sin anmodning om præjudiciel afgørelse anmodede kassationsdomstolen nærmere bestemt Domstolen om at oplyse, om de relevante bestemmelser i direktivet om »databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation« ², sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) ³, var forenelige med bestemmelserne i direktivet om »markedsmisbrug« ⁴ og forordningen om markedsmisbrug ⁵ i forbindelse med nationale retsforskrifter, der pålagde operatørerne af elektroniske kommunikationstjenester i forebyggelsesøjemed og henblik på bekæmpelse af markedsmisbrug, hvilket omfatter insiderhandel, en pligt til generel og udifferentieret lagring af trafikdata i et år fra den dato, hvor de er blevet registreret. Såfremt den

¹ Dom af 21.12.2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., forenede sager [C-203/15 og C-698/15](#) (jf. ligeledes [PM nr. 145/16](#)).

² Artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25.11.2009 (EUT 2009, L 337, s. 11).

³ Navnlig chartrets artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1.

⁴ Artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28.1.2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) (EFT 2003, L 96, s. 16).

⁵ Artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16.4.2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT 2014, L 173, s. 1).

pågældende nationale lovgivning måtte være uforenelig med EU-retten, ønskede den forelæggende ret oplyst, om virkningerne af denne lovgivning kunne opretholdes midlertidigt for at undgå en retlig usikkerhed og for at gøre det muligt, at de data, der var blevet lagret i henhold til denne lovgivning, kunne anvendes til afsløring og retsforfølgning af insiderhandel.

Med sin dom afsagt i dag fastslår Domstolen for det første, at **hverken direktivet om »markedsmisbrug« eller forordningen om markedsmisbrug kan udgøre et retsgrundlag for en generel pligt til lagring af fortegnelser over trafikdata, som opbevares af operatører af elektroniske kommunikationstjenester, med henblik på, at den myndighed, der er kompetent på det finansielle område, kan udøve sine beføjelser i henhold til disse retsakter.**

For det andet bemærker Domstolen, at **direktivet om »databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation« udgør referenceretsakten for så vidt angår lagring og, mere generelt, behandling af personoplysninger i den elektroniske kommunikationssektor.** Dette direktiv gælder således for fortegnelser over trafikdata, som operatører af elektroniske kommunikationstjenester råder over, og som de myndigheder, der er kompetente på det finansielle område som omhandlet i direktivet om »markedsmisbrug« og forordningen om markedsmisbrug, kan kræve udleveret fra disse. Vurderingen af lovligheden af behandlingen af de fortegnelser, som operatørerne af elektroniske kommunikationstjenester råder over, skal derfor foretages i lyset af de **betingelser, der er fastsat i direktivet om »databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation« som fortolket i Domstolens praksis.**

Domstolen fastslår således, at direktivet om »markedsmisbrug« og forordningen om markedsmisbrug, sammenholdt med direktivet om »databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation«, og i lyset af chartret, **ikke tillader, at operatørerne af elektroniske kommunikationstjenester foretager generel og udifferentieret lagring af trafikdata i et år fra den dato, hvor de er blevet registreret, med henblik på bekæmpelsen af overtrædelser i form af markedsmisbrug, hvilket omfatter insiderhandel.**

For det tredje bekræfter Domstolen sin praksis om, at EU-retten er til hinder for, at en national retsinstans tidsmæssigt begrænser virkningerne af en ugyldighedserklæring, som det i henhold til national ret påhviler den at træffe i forhold til nationale retsfor skrifter, der pålægger operatører af elektroniske kommunikationstjenester at foretage en generel og udifferentieret lagring af trafikdata og lokaliseringsdata, eftersom disse retsfor skrifter er uforenelige med direktivet om »databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation«.

Herefter bemærker Domstolen, at spørgsmålet om antageligheden af beviser, der er fremskaffet ved en generel og udifferentieret lagring, der er uforenelig med EU-retten, **i overensstemmelse med princippet om medlemsstaternes procesautonomi henhører under national ret, dog under overholdelse af navnlig ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.** Sidstnævnte pålægger den nationale ret i straffesager at **se bort fra de oplysninger og de beviser, der er opnået ved hjælp af en generel og udifferentieret lagring, som er uforenelig med EU-retten, eller hvis de berørte personer ikke er i stand til effektivt at udtale sig om disse oplysninger og disse beviser, som henhører under et område, der ligger uden for rettens sagkundskab, og som kan have afgørende indflydelse på vurderingen af de faktiske omstændigheder.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvst. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) og et [resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« (+32) 2 2964106

Forbliv online!

